

когато пренесете едно растение отъ едно мѣсто на друго, докато се аклиматизира, то боледува. Значи, то минава презъ чужда територия.

Много отъ съвременнитѣ хора, които признаватъ съществуването само на физическия свѣтъ, сж толкова издробенѣли, толкова изтъркали, че казватъ, какво човѣкъ не трѣбва да се занимава съ нѣкакви високи идеали. Питамъ: тогава съ какво трѣбва да се занимаватъ хората? Тѣ казватъ, че трѣбва да се занимаватъ съ въпроси отъ физическия свѣтъ, който единственъ е реаленъ свѣтъ. Такива хора сж въ положението на търговци отъ „битъ-пазаръ,“ които иматъ за целъ да купуватъ стари стоки, колкото може по-евтино, да ги изчистятъ и поправятъ добре, и после да ги продаватъ, колкото може по-скъпо. Казвамъ: както и да поправяте старото, въ края на краищата, то пакъ си остава вехтория. Днесъ много европейски платове сж изтъркани все отъ такива вехтории, и не се минава година, тѣ вече сж протрити. Много съвременни книги сж написани все отъ такива вехтории. Запримѣръ, една отъ тия стари, изтъркани фрази е следната: Човѣкъ трѣбва да вѣрва въ Бога! — Въ кой Богъ? Тази дума днесъ е много неопредѣлена, тя е изгубила своето първично значение. Като говоря за Бога, азъ нѣмамъ предъ видъ онзи Богъ, когото съвременнитѣ хора разбиратъ. Какво сж направили тѣ за своя Богъ? Нѣкой беденъ отива при единъ банкеръ, но последниятъ веднага извиква: Изпждете този навънъ! После, той отива при нѣкой сиромасъ, който веднага започва да се оплаква, че нѣма петъ пари въ джоба си, не може да го приеме. Най-после, той отива при единъ свещеникъ, който бърза да го посъветва: Вѣрвай въ Бога, и положението ти ще се подобри! Ако следъ всичко това анализираме вѣрата на съвременнитѣ хора, ще видимъ, че тѣ нѣматъ онази положителна, абсолютна вѣра, която издържа иа всички изпитания. Тѣ вѣрватъ въ нѣкакъвъ Богъ, когото сами не познаватъ. Свещеници, учители, лѣкари и много други хора вѣрватъ въ Бога, но ако се докоснете до джоба имъ, или ако имъ покажете нѣколко златни монети, всичката имъ вѣра пропада. Жената готви, мѣси хлѣбъ на мжжа си, защото вѣрва, че той ще ѝ купи нѣщо. Това не сж идеи, но отношения само. Това не е никакво развитие, но натрупване само.

Ако хората продължаватъ да вѣрватъ по този пжтъ, въ който сж тръгнали, тѣ ще се намѣрятъ въ положението на мързеливата жена, за която се говори въ